

ter, dersom Lovforslaget bliver antaget, noget andet Ansvar end det, som ifølge Sagens Natur bør paahvile dem. Naar der spørges Sundhedscollegiet, om en Sygdom er smitsom eller ikke, da maa det Ansvar paahvile Sundhedscollegiet, at det giver en lægevidenskabelig rigtig Dom derom. Det Ansvar, som ligger i Afgjørelsen af, om en Sygdom er smitsom eller ikke, kan den ærede Forsamling ikke paatage sig. Det er en Anskuelse, som jeg troer er rigtig, at den ærede Forsamling ikke vil gaae ind paa at bedømme det lægevidenskabelige Spørgsmaal, men at det kun, naar den har dette Fundament, vil paatage sig det Ansvar, som ligger i, at Forsamlingen antager et saadant Lovudkast. Det er ganske vist, at der paahviler Forsamlingen et Ansvar ved at gaae ind paa Lovforslaget; men derved borttages ikke det Ansvar fra Sundhedscollegiet, som bør paahvile det. Det samme er i mine Tanker Forholdet til Udenrigsministeriet. Naar der forelægges Udenrigsministeren et administrativt Spørgsmaal, maa det staae til Udenrigsministeren at svare derpaa, og, dersom den ærede Forsamling siger: ja, Svaret er vel det og det; men vi mene dog ikke, at det Administrative kan komme ud deraf, saa siger Forsamlingen — efter min Anskuelse — derved: „det Ansvar, som Udenrigsministeren har ved at udføre de udenlandske Forretninger, kan han ikke bære, og derfor ville vi bære det for ham“. Det forekommer mig, at det er en Forblanding af det Forhold, der skal finde Sted imellem den lovgivende og den administrative Magt, som ingenlunde gaaer an. Det er vist en af de vigtigste Grundsaetninger i hele den constitutionelle Forsatning, at enhver af de styrende Magter ikke gaaer ind paa det Gebet, som henhører til den anden. Jeg troer, at det vilde føre til den farligste Forvikling, dersom den lovgivende Magt vilde gaae ind paa de Gnemærker, som tilhøre den administrative. Det er derfor ingenlunde, som Minoriteten har opfattet det, at Forsamlingen, fordi der hviler et Ansvar paa Udenrigsministeren og Sundhedscollegiet, derfor kan blive fri for det Ansvar, som paaligger den ved at vedtage Loven. Hvad Minoriteten iøvrigt har anført, skal jeg, som sagt,

ikke gaae ind paa. Jeg troer, at, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at gøre opmærksom paa, de Uoverensstemmelser, som skulde kunne findes i Sundhedscollegiets Skrivelser, maae være hævede, naar det Spørgsmaal udtrykkeligt er stillet til Sundhedscollegiet, hvad dets Mening er om Sygdommene og Quarantaineforanstaltningerne, og naar der i denne Skrivelse udtrykkeligt er henvist til, at med Hensyn til den asiatiske Cholera modificerer Collegiet sine i tvende tidligere Erklæringer til Finansministeriet og Justitsministeriet af 28de September 1849 og 4de September 1850 udtalte Anskuelser. Naar Udvalget har brugt disse Udtryk til Sundhedscollegiet, da mener jeg, at der udtrykkeligt er paapeget, hvad der burde paapeges, for at henlede Sundhedscollegiets Opmærksomhed paa, at man havde fundet, at der kunde være Tvivl om denne Uoverensstemmelse mellem disse to Skrivelser maa ansees som hævet ved den senere Skrivelse af Collegiet. Den ærede Minoritet har udladt sig om de Tusinders og atter Tusinders Liv og Belsærd, som kan blive udsat for Fare ved, at man gaaer ind paa at have Quarantaineforanstaltningen. Det er naturligvis en Betragtning, som har staaet lige saa tydeligt for Udvalgets Fleertal, som for Minoriteten. Det er vistnok en Bemærkning, som Enhver maa gøre sig i det Dieblik, der er Spørgsmaal om Quarantaineforanstaltninger. Men det forekommer mig ikke, at man, fordi man ikke udtrykkeligt siger i Betænkningen: „Vi have overveiet, at det angaaer mange Medborgeres Liv,“ derfor ikke skulde have taget ligesaa meget Hensyn dertil, som den ærede Minoritet, og ligesaa vel vide, hvad Ophævelsen af Quarantaineforanstaltningen har at betyde. Naar den ærede Minoritet har gjort opmærksom paa, hvor usseligt det vilde være, at der tilveiebragtes en Overeenskomst imellem de østersøiske Magter med Hensyn til Quarantaineforanstaltningen, og at, jo større Enighed der er imellem de forskellige Staters Lovgivninger i saa Henseende, desto friere vil Samkvemmet være, da maa jeg dog gøre opmærksom paa, at det neppe forholder sig saa, og at det neppe vilde føre til det Resultat, naar en